

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3525/2025
04.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., против туженог „Хлеб и кифле“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Николина Вујиновић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 904/25 од 11.03.2025. године, у седници одржаној 04.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 904/25 од 11.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 904/25 од 11.03.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7921/21 од 15.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконит Анекс 1 Уговора о раду, закључен између тужиоца и правног претходника туженог и да се обавезе тужени да тужиоца распореди на послове и радне задатке које је обављао пре закључења предметног Анекса 1 Уговора о раду. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 234.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 904/25 од 11.03.2025. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 7921/21 од 15.10.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију, захтевајући трошкове ревизијског поступка.

Предмет тужбеног захтева је поништај Анекса 1 Уговора о раду, закљученог између тужиоца и правног претходника туженог, којим је тужилац распоређен на друго радно место, као и распоређивање тужиоца на послове и радне задатке које је обављао пре закључења предметног Анекса Уговора о раду. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), јер иако тужилац тужбом траже заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**